

ระบบควบคุมแขนกลทาสีแบบอัตโนมัติ

Control System for Automated Painting Robot Arm

สุกัญญา ทองเชื้อ¹, วิศวะ สื่อสุวรรณ² สิทธิชัย ใจรุ่งศศิธร³ และบุญธง วงศ์สุริย์⁴

สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม^{1,3,4}

สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม²

katae020309@gmail.com¹, wisawa.ws@gmail.com², rsittichai2@gmail.com³, wasuribt@gmail.com⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ 2) ศึกษาผลการทดลองใช้ระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ และ 3) ศึกษาผลประสิทธิภาพของระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ พบร่ว่า ประกอบด้วย ฐานโครงสร้าง เพลาเกลียว ชุดถุงทรายกว่างน้ำหนัก มอเตอร์กระแสตรง ปั๊มทาสี แปรงทาสี ถังสี ส้อมเคลื่อนที่ และตู้ควบคุมแบบอัตโนมัติ โดยสามารถทำการเลื่อนที่ทาสีได้แบบอัตโนมัติครบสมบูรณ์ตามขอบเขตของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ 2) ระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ มีการเคลื่อนที่แนวทางซ้าย ทางขวา แนวขึ้น และแนวลง ใช้ระยะทางที่ 105 เซนติเมตร ใช้เวลาในการขับเคลื่อนอยู่ที่ 0.58 นาที ค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้อยู่ที่ 0.28 แอมเปอร์ และ 3) ประสิทธิภาพของระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ ของพื้นที่ขนาดที่ 1.08 ตารางเมตร ความสิ้นเปลืองของสี ร้อยละ 10 ขณะที่แรงงานคนใช้เวลา 1.6 นาที แต่มีความสิ้นเปลืองของสี ร้อยละ 25

คำสำคัญ: ระบบควบคุม, แขนกล, ทาสีผนัง

ABSTRACT

The purpose of this research is to 1) develop automatic control system for automated painting robot arm, 2) perform an experiment of wall painting by the automated arm, and 3) measure the performance of the automatic arm control system. The results of this research show that 1) an automatic control system for wall paintings consisted of a DC motor, a paint pump, a paint brush, paint tank wheels and automatic control cabinets, that the painting robot can automatically move and perform wall painting successfully. Furthermore 2) automatic control arm can fully move left, right, up, and down. and Using the current of 0.28 Amperes, the robot moves 105 centimeters within 0.58 minutes. Finally, 3) the performance of our robot exceeds human capability in terms of color consumption. While our robot consumes 10 percent of for 1.08 square - meter wall painting, human workers usually use 25 percent.

Keywords: control system, mechanical arm, paint

บทนำ

ธุรกิจก่อสร้างมีบทบาทมากในด้านแรงงานสูงและคุณภาพงานดีโดยได้เปรียบในเชิงธุรกิจงานทางสีหรือพ่นสีซึ่งพื้นฐานเป็นงานที่ต้องใช้ช่างที่ชำนาญการและมีฝีมือในการทาสีหรือพ่นสีผนังบ้านอาคารหรือสำนักงาน ส่วนใหญ่จะพบปัญหาด้านแรงงานใช้สีทาสีเปลี่ยนจากใช้ระยะเวลามากกว่าระยะเวลาตามแผนงานเกินคราว จำนวนแรงงานมากในการทาสีหรือพ่นสี และอุปกรณ์ที่ใช้มากกินความจำเป็น และมีการสูญเสียจากการทาสี สีหล่น ทำให้มีการเสียเวลาเก็บงานสี

ปัจจุบันแขนกลได้เข้ามาเมื่อบทบาทในงานด้านอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อความประทัยด้วยระยะเวลา ต้นทุนต่ำ ผลผลิตสูง ด้วยประสิทธิภาพที่สูง เนื่องจากทุนน้ำหนักตัวของมนุษย์ จึงทำให้การผลิตมีความประทัยด้วยช่วยรักษาตำแหน่งงาน การย้ายฐาน นอกจากนี้การทำงานอัตโนมัติด้วยหุ่นยนต์มีประสิทธิภาพมากกว่า ประทัยมากกว่า และปลอดภัยมากกว่า ในการพัฒนาแขนกล เพื่อการใช้งานนั้นจำเป็นต้องอาศัยศาสตร์ความรู้หากลายเข้ามาทั้งไฟฟ้า เครื่องกล และคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการออกแบบ สร้าง และปรับปรุงระบบแขนกล เพื่อให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพใกล้เคียงหรือแทนมนุษย์ได้

ดังนั้นจากปัญหาข้างต้นที่กล่าวมา จึงต้องการนำเสนอเครื่องทาสีผนังแบบอัตโนมัติสำหรับที่อยู่อาศัย โดยนำองค์ความรู้ด้านระบบการควบคุมอัตโนมัติ ด้านอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าและแขนกลมาสมัพسانกัน เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ของประเทศที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในด้านธุรกิจก่อสร้าง และสามารถนำไปต่อยอดเพื่อผลิตในเชิงพาณิชย์

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อออกแบบและสร้างระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ
- 1.2 เพื่อหาประสิทธิภาพของระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

พื้นฐานของแขนกลถูกออกแบบให้เคลื่อนที่โดยการเลียนแบบการเคลื่อนไหวของมนุษย์เพื่อให้สามารถทำงานแทนมนุษย์ได้โดยผ่านการควบคุมจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ องค์ประกอบพื้นฐานที่ครอบคลุมการเคลื่อนที่ของแขนกล คือ การออกแบบของรูปร่างและความซับซ้อนของโปรแกรมควบคุมแขนกลถูกออกแบบมาให้มีรูปแบบและขนาดต่างๆ มากมาย และโปรแกรมควบคุมเป็นส่วนที่ให้เกิดผลสูงสุดกับความต้องการในแต่ละลักษณะเฉพาะของแขนกลในสภาพแวดล้อม 3 มิติ. ซึ่งมีวิธีอันหลากหลายที่จะออกแบบแขนกลให้เข้ายับไปถึงยังทุกจุดในขอบเขตการทำงานของตัวมันเอง ด้วยต้องมีมอเตอร์ 1 ตัวต่อหนึ่งองศาอิสระ (Degree of Freedom) อย่างน้อยที่สุดต้องมีมอเตอร์ 3 ตัว เพื่อการทำงานในตำแหน่งสามมิติ (ระบบของแกน X, Y และ Z) และอีก 3 ตัวเพื่อการหมุนเมื่อ (ROLL PITCH และ YAW)

การเคลื่อนที่ของมอเตอร์ไฟฟ้าในแต่ละตำแหน่งของแขนกล จะอาศัยการควบคุมแบบป้อนกลับ โดยจะมีการสั่งการผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยจะส่งสัญญาณดิจิตอลไปที่ตัวอัตโนมัติ (encoder) ของระบบแขนกล ให้ไปสั่งมอเตอร์ที่ตำแหน่งต่างๆ ของแขนกล ที่ต้องการ สัญญาณที่ป้อนกลับมาจากการระบบแขนกล จะเป็นระยะห่างของจุดอ้างอิง (จุดที่ต้องการ) กับจุดที่แขนกลตัวนั้นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะไปปรับเปลี่ยนค่าอัตราส่วนขยาย (Gain) ของอุปกรณ์ควบคุม เพื่อที่จะให้ระบบแขนกลสามารถไปยังตำแหน่งที่ต้องการได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ และมีลักษณะการเคลื่อนที่เป็นไปตามที่ต้องการ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ได้มีการสืบค้นว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคโนโลยีแขนกล และระบบควบคุมอัตโนมัติ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาไว้ อาทิ

ชนทิพ พรพนมชัย และคณะ (2550) ได้พัฒนาการควบคุมการทำงานของแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย โดยการนำเทคนิคการส่งข้อมูลจากผู้ใช้บริการ (Client) ไปยังผู้ให้บริการ (Server) เพื่อใช้ในการควบคุมในการขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าของแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ ได้แบ่งเป็นสามส่วนดังนี้ ส่วนแรกเป็นการบรรยายถึงแนวคิดและกระบวนการพัฒนาระบบต่างๆ ของการทำงานของแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ ส่วนที่สองแสดงวิธีการและขั้นตอนการทำงานของการส่งผ่านข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายจากเครื่องลูกข่ายไปยังเครื่องหลักและการส่งข้อมูลจากเครื่องหลักไปยังแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ให้สามารถทำการขับได้ ส่วนสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลการทดลอง และบทสรุปการทดลอง ซึ่งจากผลการทดลองพบว่าแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ใน การวิจัยนี้สามารถทำงานตามที่เครื่องลูกข่ายคอมพิวเตอร์สั่งงานในการควบคุมแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ได้จริง โดยทำการทดสอบทั้งหมด 6 ชุดคำสั่ง ได้แก่ การจับ การปล่อย การหมุนซ้าย การหมุนขวา การยกขึ้น และการวาง

รพีวงศ์ รัตนวรรธิรัญกุล และจิตราษฎร์ สีกุ่ง (2550) ทำการออกแบบเส้นทางเดินและควบคุมเครื่องซีเอ็นซีโดยตัวควบคุมพีโอดีด้วยวิธีการแบ่งช่วงย่อยออกแบบเส้นทางเดินและตัวควบคุม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องซีเอ็นซี โดยทำการออกแบบเส้นทางเดินด้วยโปรแกรม MATLAB และเปรียบเทียบการควบคุมสองแบบคือการควบคุมโดยตัวควบคุม

พื้นที่ทั่วไป และควบคุมโดยตัวควบคุมพีไอโอตีด้วยวิธีการแบ่งช่วงย่ออย่างง่ายๆ ซึ่งค่าอัตราขยายพีไอโอตีช่วงเริ่มต้นหาก้าววิธีการหาค่าเหมาะสมที่สุดด้วยการเคลื่อนที่กลุ่มอนุภาค จากผลการทดลองพบว่าการควบคุม โดยตัวควบคุมพีไอโอตีด้วยวิธีการแบ่งช่วงย่ออย่างสามารถควบคุมการเคลื่อนที่ของเครื่องซีเอ็นซีได้กว่าการควบคุมโดยพีไอโอตีทั่วไป

สถาพร เสือเทศ และคณะ (2559) ได้ออกแบบและสร้างเครื่องพ่นสีแบบเคลื่อนที่ด้วยล้อในแนวแกนนอน เพื่อออกแบบลดลายบนพื้นผนัง โดยการควบคุมเชิงตัวเลขด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้หลักการนำลวดลายที่ต้องการพ่นสีป้องให้กับเครื่องพ่นสีผ่านโปรแกรมการควบคุมเชิงตัวเอง โดยการกำหนดขนาดขอบเขตและทิศทางการเดินของลายเส้น จากการทดลองพบว่า เครื่องพ่นสีสามารถสร้างลายที่มีความเสมือนกับรูปแบบ ประยุกต์เวลาและลดค่าใช้จ่าย โดยลดความสัม�ล่องปริมาณสีที่ใช้งาน 66.67 เปอร์เซ็นต์

บุญธง วสุรีย์ และอรรถพล พลานันท์ (2557) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาระบบตรวจสอบชั้นส่วนยานยนต์ที่ติดตั้งบนเครื่องตรวจรูปลักษณ์ โดยใช้การประมวลผลภาพ: กรณีศึกษาชิ้นส่วน Bracket Jack Up ของบริษัท แสงเจริญ หูลส์ เช็นเตอร์ จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยและพัฒนาระบบตรวจสอบชั้นส่วนยานยนต์ที่ติดตั้งบนเครื่องตรวจรูปลักษณ์โดยใช้การประมวลผลภาพ รวมถึงทดสอบ และประเมินการนำระบบตรวจสอบชั้นส่วนยานยนต์ที่ติดตั้งบนเครื่องตรวจรูปลักษณ์ โดยใช้การประมวลผลภาพไปใช้ในกระบวนการผลิตจริง โดยทำการสร้างต้นแบบระบบตรวจสอบชั้นส่วนยานยนต์ที่ติดตั้งบนเครื่องตรวจรูปลักษณ์ โดยใช้การประมวลผลภาพ ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ คือ ส่วนໂຕะตรวจเป็นแขนกล 5 แขน ที่สามารถเคลื่อนที่รอบตัวชิ้นส่วนยานยนต์และเครื่องตรวจรูปลักษณ์เพื่อถ่ายภาพระยะห่างของขอบระหว่างชิ้นส่วนยานยนต์กับเครื่องตรวจรูปลักษณ์

ชาญณรงค์ เพียงชุนทด และประยุทธ คุ้มเจริญ (2557) ได้พัฒนาและสร้างต้นแบบเครื่องสามแgnine ขึ้นอ็ตตัล้อแม็ก อัตโนมัติจากการประมวลผลภาพ เพื่อหาตำแหน่งของจุดผิ้งหมุดแบบกึ่งอัตโนมัติ โดยกำหนดให้เครื่องสามารถใช้งานได้กับล้อแม็กตั้งแต่ ขนาด 14 นิ้ว ถึง 22 นิ้วได้ และสามารถเคลื่อนขนในระนาบแกน X และแกน Y ลงในตำแหน่งของน้อตบันล้อแม็ก ซึ่งสามารถเคลื่อนที่ในแนวพิกัด แกน X และแกน Y โดยตั้งแต่ 0 ถึง 22 นิ้ว เครื่องสามารถวางแผนตามการระบุพิกัดที่ป้อนข้อมูล มีความสามารถเลื่อนล้อแม็กเข้าออกได้ มีการซัดเชยและสว่างจากภายในเพื่อให้แสดงความคงที่ในการถ่ายภาพในการพัฒนาเครื่องสามแgnine ขึ้นอ็ตตัล้อแม็กอัตโนมัติจากการประมวลผลภาพ

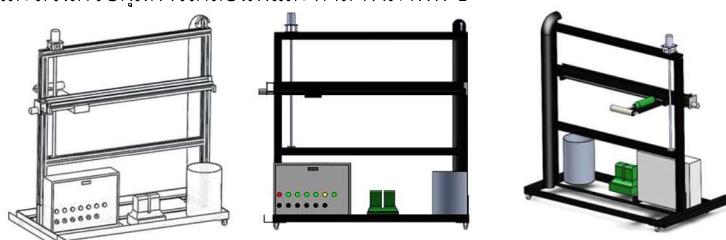
กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแขนกลเพื่อประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ และการควบคุมแบบอัตโนมัติ ซึ่งสามารถนำมาเป็นฐานองค์ความรู้ในการพัฒนาระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติสำหรับงานก่อสร้างในอนาคตต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ออกแบบรูปร่างลักษณะของระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติ

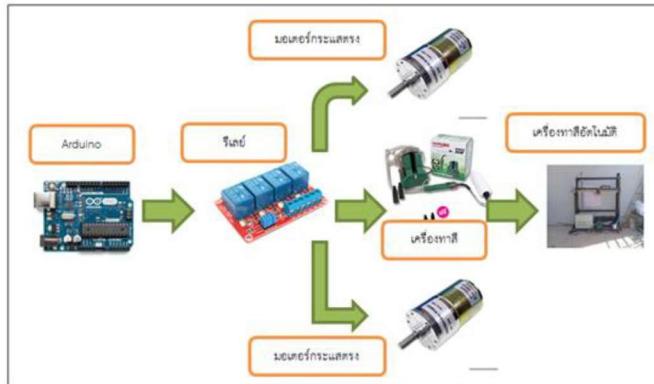
ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปร่างลักษณะของระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติ แบ่งเป็น 2 ส่วน หลักการคือ ส่วนโครงสร้างของตัวเครื่อง และส่วนควบคุมการเคลื่อนที่และทาสี ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แบบรูปร่างลักษณะของระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติ

1.2 ออกแบบระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติ

ผู้วิจัยได้ออกแบบระบบควบคุมแขนกลทาสีพ่นแบบอัตโนมัติ โดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เข้ามาสั่งการเคลื่อนที่ของเครื่องทาสีอัตโนมัติที่พัฒนาขึ้น และสั่งการทำงานของปั๊มดูดสีไปยังแปรงทาสี ดังภาพ 2

ภาพที่ 2 แบบระบบควบคุมการเคลื่อนที่และทำสี

1.3 การสร้างโครงสร้างของระบบควบคุมแขนกลทำสีพนังแบบอัตโนมัติ

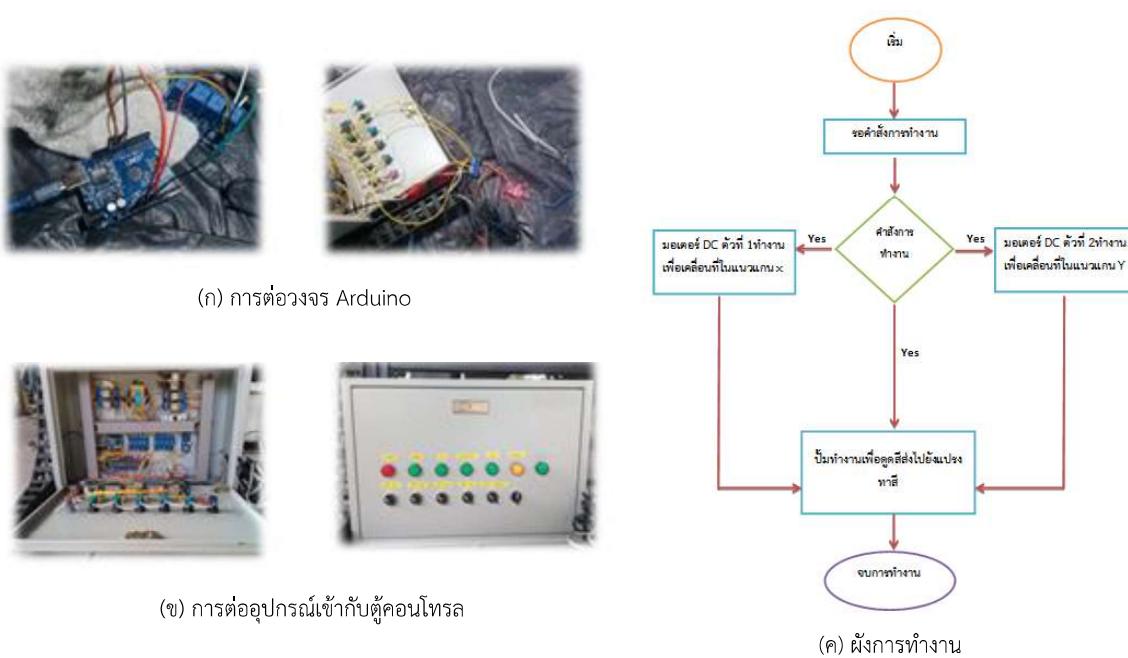
ผู้วิจัยได้ทำการสร้างโครงสร้างของระบบควบคุมแขนกลทำสีพนังแบบอัตโนมัติ โดยมีส่วนประกอบ คือ ฐานโครงสร้าง เพลาเกลียว ชุดถุงทรารายถ่วงน้ำหนัก มอเตอร์ DC ปั๊มทาสี แรรงทาสี ถังสี ล้อเคลื่อนที่ และตู้ควบคุมทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้ทำการสร้างตามแบบ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ระบบควบคุมแขนกลทำสีพนังแบบอัตโนมัติ

1.4 การสร้างระบบควบคุมแขนกลทำสีพนังแบบอัตโนมัติ

ผู้วิจัยได้สร้างระบบควบคุมการเคลื่อนที่ และการทาสีของเครื่องทาสีอัตโนมัติ โดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เข้ามาสั่งการและควบคุมการทำงาน ตามการออกแบบ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ระบบควบคุมแขนกอลทาร์ผ่านแบบอัตโนมัติและผังการทำงาน

จากการทดลองที่ได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ท่าน ดร. วิภาดา ภูริษา อาจารย์ประจำสาขาวิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทดลองในห้องปฏิบัติการห้องปฏิบัติการชีวเคมี ห้อง ๑๒๓ ชั้น ๔ ตึก ๑๗ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย สำหรับการทดลองครั้งนี้ ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ท่าน ดร. วิภาดา ภูริษา ให้สามารถดำเนินการทดลองตามที่ต้องการได้

1.5 ทดสอบประสิทธิภาพของระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ

ผู้จัดวางแผนการทดสอบหากการเคลื่อนที่ เวลาที่ใช้ในการทดสอบที่ดีที่สุด ทดสอบเวลาที่ใช้ในการทดสอบที่ดีที่สุด ของระบบที่พัฒนาขึ้นเทียบกับแรงงานคน และทดสอบหากความสัมประสิทธิ์ของปริมาณสีระหัวงระบบที่พัฒนาขึ้นเทียบกับแรงงานคน

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาระบบควบคุมแขวนกลาสีผนังแบบอัตโนมัติ

ผลการพัฒนาระบบควบคุมแขกนักท่องเที่ยวแบบอัตโนมัติ มีส่วนประกอบ ฐานโครงสร้าง เพลาเกลี่ยว ชุดถุงทราย ถ่วงน้ำหนัก ไม้เตอร์กรร戴上และตรง ปี๊มทาสี ประททาสี ถังสี ล้อเคลื่อนที่ และตู้ควบคุมแบบอัตโนมัติ ดังกล่าวได้ครบสมบูรณ์ตามขอบเขตของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การทดสอบระบบควบคุมแขนกลทาสีผนังแบบอัตโนมัติ

2. ผลการทดลองใช้ระบบควบคุมแขนกลทางสีผนังแบบอัตโนมัติ

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ระบบควบคุมแขวนกลาสีพนังแบบอัตโนมัติ โดยการกำหนดขนาดพื้นที่ 1.08 ตารางเซนติเมตร จากนั้นให้ระบบควบคุมแขวนกลาสเคลื่อนที่ไปตามขนาดพื้นที่ที่กำหนด เพื่อหา ปริมาณสีที่ใช้ และค่ากระแทกไฟฟ้า ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของระบบควบคุมแขนกลทาสีผงแบบอัตโนมัติ

ครั้งที่	ขนาดพื้นที่ (ตารางเมตร)	ปริมาณสีที่ใช้ (มิลลิลิตร)	ค่ากระแสไฟฟ้า (แอมป์ร์)
1	1.08	200	0.19
2	1.08	200	0.24
3	1.08	200	0.24
4	1.08	200	0.30
5	1.08	200	0.35
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	1.08	200	0.264

จากตารางที่ 1 ใน การทดลองทาสีพื้นที่ 1.08 ตารางเมตร ค่าเฉลี่ยปริมาณสีที่ใช้ 200 มิลลิลิตร และค่าเฉลี่ยกระแสไฟฟ้า 0.264 แอมป์ร์

ตารางที่ 2 ทดสอบความสัมเปลืองของปริมาณสีระหว่างระบบควบคุมแขนกลทาสีผงแบบอัตโนมัติเทียบกับการใช้แรงงานคน กำหนดพื้นที่ในการทาสีในขนาดที่ 1.08 ตารางเมตร

ครั้งที่การทาสี	ปริมาณความสัมเปลืองของสีที่ใช้ (มิลลิลิตร)	
	เครื่องทาสีอัตโนมัติ	แรงงานคน
1	200	500
2	200	500
3	200	500
4	200	500
5	200	500
รวม	1,000	2,500
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	200	500
ร้อยละ	10	25

จากตารางที่ 2 การทดสอบความสัมเปลืองของปริมาณสีระหว่างเครื่องทาสีอัตโนมัติเทียบกับการใช้แรงงานคน จากการกำหนดพื้นที่ในการทาสีในขนาดที่ 1.08 ตารางเมตร พบว่า ปริมาณความสัมเปลืองของสีที่ใช้จากเครื่องทาสีอัตโนมัติที่พัฒนาขึ้น ร้อยละ 10 เทียบกับปริมาณความสัมเปลืองของสีที่ใช้จากแรงงานคน ร้อยละ 25 ดังภาพที่ 6

(ก) เครื่องทาสีอัตโนมัติที่พัฒนาขึ้น

(ข) แรงงานคน

ภาพที่ 6 ทดสอบความสัมเปลืองของปริมาณสีระหว่างระบบควบคุมแขนกลทาสีผงแบบอัตโนมัติกับการใช้แรงงานคน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการการพัฒนาระบบควบคุมแขนกลทาสีผงแบบอัตโนมัติ โดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เข้ามาใช้ควบคุมแบบอัตโนมัติ พบรезультатที่สมควรนำมาพิจารณาออกแบบไว้ 2 ส่วน คือ 1) ส่วนของอาร์ดแวร์ ประกอบด้วย ฐานโครงสร้าง เพลา เกลี่ยwa ชุดถุงทรายถ่วงน้ำหนัก มอเตอร์กระแสตรง ปั๊มทาสี แปรงทาสี ถังสี ล้อเคลื่อนที่ และตู้ควบคุมแบบอัตโนมัติ และ 2) ส่วนของซอฟต์แวร์ ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เข้ามาสั่งการ และควบคุมการทำงานของมอเตอร์กระแสตรง ให้เคลื่อนที่ตามตำแหน่ง และปั๊มทาสีดูดสี ผู้วิจัยได้ซึ่งสอดคล้องกับ ชมทิพ พรพนมชัย และคณะ (2550), สถาพร เสือเทศ และคณะ (2559) บุญธง วสุรีย์ และอรรถพล พลานนท์ รพีพงศ์ รัตนวิธิรัญกุล และจิตราษฎร์ สีกุ่ga (2550)

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ควรมีการนำไปพัฒนาต่อยอดในเชิงด้านอุตสาหกรรมต่อไป และควรมีการพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิม

เอกสารอ้างอิง

- ชมพิพ พรพนเมชัย และคณะ. (2550). การควบคุมการปฏิบัติการของแขนกลหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย.
นครปฐม: วิทยานิพนธ์มห้ามฉบับพิมพ์ ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธง วงศ์ริย์ และอรรถพล พลานันท์. (2557). การวิจัยและพัฒนาระบบตรวจสอบชิ้นส่วนยานยนต์ที่ติดตั้งบนเครื่องตรวจรูปลักษณ์ โดยใช้การประมวลผลภาพ: กรณีศึกษาชิ้นส่วน Bracket Jack Up ของบริษัท แสงเจริญ ทูลส์ เซ็นเตอร์ จำกัด. สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- รพีพงศ์ รัตนวิธิรัญกุล และจิตสรณุ สีกุ่งก้า. (2550). การออกแบบเส้นทางเดินและควบคุมเครื่องซีเอ็นซีโดยตัวควบคุมพีไอ ดีด้วยวิธีการแบ่งช่วงย่อ. กรุงเทพฯ: การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สถาพร เสือเทศ และคณะ. (2559). การศึกษาเครื่องพ่นสีแบบเคลื่อนที่ด้วยล้อในแนวแกนนอน. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชมงคลรัตนโกสินทร์ ครั้งที่ 1. 287-295